

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 11/02-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. septembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť P. Ž. a E. Ž., obaja bytom D., zastúpených advokátom JUDr. J. K., Z., vo veci porušenia práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 42/01 za účasti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. Ž. a E. Ž. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júla 2002 doručená sťažnosť P. Ž. a E. Ž. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. J. K., Z., v ktorej namietali porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ku ktorému malo dôjsť rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 42/01 z 28. januára 2002 neposkytnutím súdnej ochrany, práva sťažovateľov na vznesenie námietky voči premlčaniu pohľadávky žalobcu a vykonaní dovolacieho konania (vrátane vydania rozhodnutia) spôsobom odporujúcim zákonu (zmena dôvodov meritórneho rozhodnutia odvolacieho súdu, bez opory v dokazovaní a bez akejkoľvek zmeny tohto rozhodnutia).

Sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd zrušil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vrátil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy podané oneskorene a návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Zákonnou podmienkou prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 42/01, ktorý mal porušiť základné práva sťažovateľov, sa stal podľa doložky právoplatnosti Okresného súdu vo Zvolene, právoplatným 19. apríla 2002.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým mali byť porušené práva sťažovateľa a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, je možné uzavrieť, že lehota ustanovená na tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľom bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podali túto sťažnosť.

Preto ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. septembra 2002